० શાળા પ્રવેશોત્સવનાં સૂત્રો ०

→ દીવે દીવો પ્રગટાવો,બાળકોને ભણાવો.
→ કોઈ ન છૂટે ઈસબાર, શિક્ષા હૈ સબકા અધિકાર.
→ હિન્દુ, મુસ્લિમ, શીખ, ઈસાઈ , મિલકર કે કરે સબ પઢાઈ.
→ આંધી રોટી ખાયેંગે, સ્કૂલ જરૂર જાયેંગે.
→ અબ ના કરો અજ્ઞાનતા કી ભૂલ, હર બચ્ચે કો ભેજો સ્કૂલ.
→ એક ભી બચ્ચા છૂટા, સંકલ્પ હમારા તૂટા.
→ ઘર ઘર વિદ્યાદીપ જલાઓ, અપને બચ્ચે સભી પઢાઓ.
→ પઢી લીખી નારી, ઘર ઘર કી ઉજિયારી.
→ પઢેંગે પઢાયેંગે, ઉન્નત દેશ બનાયેંગે.
→ અનપઢ હોતા હૈ અભિશાપ, અબ ના રહેંગે અંગૂઠા છાપ.
→ શિક્ષા સે દેશ સજાયેંગે, હર બચ્ચે કો પઢાયેંગે.
→ ૨૧વી સદી કી યહી પુકાર, શિક્ષા હૈ સબકા અધિકાર.
→ હર ઘર મેં ચિરાગ જલેગા, હર બચ્ચા સ્કૂલ ચલેગા.
→ લડકા–લડકી એક સમાન, યહી સંકલ્પ યહી અભિયાન.
→ મમ્મી–પાપા હમેં પઢાઓ, સ્કૂલ મેં ચલકર નામ લિખાઓ.
→ હર ઘર મેં એક દીપ જલેગા, હર બચ્ચા સ્કૂલ ચલેગા.
→ હમ ભી સ્કૂલ જાયેંગે, મમ્મી–પાપા કા માન બઢાયેંગે.
→ દીપ સે દીપ જલાયેંગે, સાક્ષર દેશ બનાયેંગે.
→ મીડ ડે મિલ્ક હમ ખાયેંગે, સ્કૂલ મેં પઢને જાયેંગે.
→ શિક્ષા એસી સીઢી હૈ, જિસસે ચલતી પેઢી હૈ.
→ સર્વ શિક્ષા કા હૈ કહના, પઢને જાયે ભાઈ–બહના.
→ સર્વ શિક્ષા કા અભિયાન, સબકો મિલે પ્રાથમિક જ્ઞાન.
→ પાપા સુન લો વિનય હમારી, પઢને કી હૈ ઉમ્ર હમારી.
→ બચ્ચે માંગે પ્યાર દો, શિક્ષા કા અધિકાર દો.
→ હર બચ્ચોં કા નારા હૈ, શિક્ષા અધિકાર હમારા હૈ.
→ ચાલો નિશાળે જઈએ.
→ થયો દૂર ભણતરનો ભાર, લ્યો આવ્યો નિશાળમાં જવાનો તહેવાર.
→ અમને છે આનંદ ને અમને છે ગર્વ, લ્યો આંગણે આવ્યું પ્રવેશનું પર્વ.
→ બાળ અધિકાર,શિક્ષણ અધિકાર.
→ બાળકનું ગૌરવ સ્વીકારીએ,શાળામાં પ્રવેશ આપીએ.
→ શાળા પ્રવેશોત્સવ આવ્યો,ભણવાનો અવસર આવ્યો.
→ ગોળધાણા વહેંચીએ,શાળામા બાળદેવોને પ્રવેશ આપીએ.
→ ઢોલ–નગારાં વગડાવીએ,બાળરાજાને શાળામાં પ્રવેશ આપીએ.

→ ભણતર ભવ સુધારે.

→ અમને હસાવો,અમને રમાડો,અમને ભણાવો.

→ ભણતર,ગણતર : જીવન ચણતર.

→ શાળા પ્રવેશોત્સવ એટલે બાળકોનો મહોત્સવ.

→ બાળકોને પ્રવેશ આપીએ,તેમનાં સપનાં સાકાર કરીએ.

→ વૃક્ષ થઈને ઊગવું છે,મારે શાળામાં જઈ ભણવું છે.

→ ભણતરનો ભાર નહીં,શાળાએ જવામાં વાર નહીં.

→ નવી દિશાઓ ખોલીએ,શાળામાં જઈ ભણીએ.

→ ચલો ચલે...સ્કૂલ ચલે હમ.

→ દીક્ષા અને સંસ્કારનું પારણું,શાળા પ્રવેશોત્સવ એક નજરાણું.

→ શાળા મારી વાત્સલ્યનું ઝરણું,ગુરૂજી મારા જ્ઞાનનું ઝરણું.

→ પ્રવેશોત્સવની ઊજવણી,સમાજની છે ભાગીદારી.

→ બાળક તો છે પ્રભુનું સંતાન,શાળામાં જઈ બને મહાન.

→ ગલી ગલી મેં ગુંજે નાદ,શાળા પ્રવેશોત્સવનો જયજયકાર.

→ શાળાએ તોરણ બંધાવો,બાળદેવોનાં જીવન બનાવો.

→ દીકરી ભણે,દીકરો ભણે,શાળામાં સૌ બાળ ભણે.

→ જય જય ગરવી ગુજરાત,ભણે કન્યા અને કુમાર.

→ હસતાં–રમતાં ભણીએ,શાળામાં ભાવિ આપણું ઘડીએ.

→ શા માટે આપણે પાછળ રહીએ ? ચાલો આપણે શાળાએ જઈએ.

→ સાંભળજો બળકો સાદ,નિશાળ તમને કરે છે સાદ.

→ પ્રવેશોત્સવ ઉજવાય આજ,બાળકો જાય ભણવાને કાજ.

→ ભાર વિનાનું ભણતર આજ,શાળામાં તો બાળકોનું રાજ.

→ મને ખીલવું છે,ખીલવા દો.

→ સાથે મળીને અમે શાળાએ જાશું,
શિક્ષણની સંગાથે અમે સપનાં ઉછેરશું,
સદીઓ પુરાણા આ બંધનને તોડશું,
ખળખળતી નદીઓ થઈ વહેશું.

→ ભણીશ લખીશ અને મહેનત કરીશ,
હું મારા પગથી ચાલીને દુનિયાને દેખીશ,
મારી આંખોથી દુનિયાને દેખીશ.
હું શાળામાં ભણીશ.

o કન્યાકેળવણીનાં સૂત્રો o

→ ભણેલી દીકરી બે પેઢી તારે.

→ કન્યા છે જગતનું સન્માન,કન્યાને દ્યો પૂરાં સન્માન.

→ કન્યા માત્રને આપીએ જ્ઞાન,સમાજની એ સાચી શાન.

→ દીકરી વ્હાલનો દરિયો.

→ બેટી બચાવો,બેટી વધાવો,બેટી ભણાવો.
→ કન્યા કેળવણી,સમાજની સાચી કેળવણી.
→ કન્યા કેળવણી રથયાત્રા,શિક્ષણની જીવનયાત્રા.
→ દીકરીને હોંશે ભણાવો,નારી માત્રને નિરક્ષર ન રાખો.
→ શિક્ષણ કેરો સહુને છે અધિકાર,દીકરીના ભણતર વિના અંધકાર.
→ દીકરી મારી લાડકવાયી,ભણશે રૂડી પેર,
ઊગારવા બે કુંટુંબને,ઉપાય છે આ સહેલ.
→ ગામે–ગામ એક જ વાત,દીકરી–દીકરો એક સમાન,બંનેને આપો તક સમાન.
→ શિક્ષિત નારી વિકાસનો આધાર.
→ દીવે દીવો પ્રગટાવો,કન્યાને ભણાવો.
→ ગામની બાળાઓને ભણાવીએ,ગામનું ગૌરવ વધારીએ.
→ દીકરીનો છે એક જ નારો,ભણતરનો છે અધિકાર અમારો.
→ દીકરીને નથી સમજયા આપણ,માટે કહીએ છીએ પારકી થાપણ.
→ દીકરી રૂડી સાચી મૂડી.
→ ગોળ વિના મોળો કંસાર,દીકરી વિના સૂનો સંસાર.
→ દીકરી દી' ઊજાળે,દીકરી દા'ડા વાળે.
→ સૌથી મોટું દાન,કન્યાને આપો શિક્ષણ દાન.
→ આપણા સૌનો એક જ નારો,કન્યાને શાળામાં દાખલ કરો.
→ દીકરો દીકરી એક સમાન,ભણીને બને મહાન.
→ દીકરી એ સમાજની આંખ અને રાષ્ટ્રની પાંખ.
→ અમારે સહાનુભૂતિ નહિ,સ્વીકૃતિ જોઈએ.
→ નારી તું નારાયણી.
→ જયાં સુધી નહીં નારી સન્માન,ત્યાં સુધી નહીં સંસ્કૃતિ ઉત્થાન.

(બાલસૃષ્ટિ જૂન : ૨૦૦૬ અંકમાંથી સાભાર...)

→ જીવનમાં તું આવી લક્ષ્મીજી પધાર્યા, કાલી–ઘેલી બોલીથી સૌનાં દિલ જીત્યાં, શિક્ષણ–રમત–કારકિર્દી બધે અમારાં નામ ઉજાળ્યાં, આંગણેથી વિદાય લઈને તેં બેય કુળ તાર્યાં. આપણી દીકરી, આપણું ગૌરવ.
→ દીકરી ફકત વળાવવાની જ ન હોય, ભણાવવાની પણ હોય.
→ 'આપણા સૌનો એક જ નારો,દીકરી નથી સાપનો ભારો'.
→ 'ગોળ વિના મોળો કંસાર,દીકરી વિના સુનો સંસાર'.
→ 'કન્યા માત્રને આપીએ જ્ઞાન,સમાજની એ સાચી શાન'.
→ 'દીકરા કરતાં દીકરી સારી,શિક્ષણની તે પ્રથમ અધિકારી'.
→ 'દીકરી જો ભણશે આજ,દેશની રાખશે જરૂર લાજ'.
→ 'ગલીએ ગલીએ ગુંજે નાદ,કન્યા કેળવણીનો એ છે નાદ'.
→ 'દીકરી મારી લાડકવાયી લક્ષ્મીનું રૂપ છે.'
→ 'દીકરી વહાલનો દરિયો'
→ 'બેટી બચાવો,બેટી ભણાવો'
→ 'ભણેલી દીકરી એટલે સુલક્ષણી નાર'

→ 'દીકરી રૂડી,સાચી મૂડી'

→ આપણી ભારતીય સંસ્કૃતિમાં સમર્પણ છે,ત્યાગ છે અને અવું જો ત્યાગનું પાત્ર હોય તો તે દીકરી છે.આપણે ત્યાં એમ કહેવાય છે કે પોતાના ઘરમાં દીવો કરે તે એને દીકરો કહેવાય અને બીજાના ઘરે જઈ દીવો કરે એને દીકરી કહેવાય.દીકરી ત્રણ કુળને તારે છે–બાપના,મોસાળના અને સાસરાના. –ભીખુદાન ગઢવી (લોકસાહિત્યકાર)

→ "તમે ગમે તે કહો, પણ એક વાત સોનાના પતરા પર લખી રાખવા જેવી છે કે દીકરી એ ઘરનું અજવાળું છે,ઘરની ચાંદની છે.દીકરીના સ્પર્શનો જાદુ તો જુઓ ! હું કાંકરાને સ્પર્શ કરું ત્યારે તે કેવળ કાંકરા જ રહે છે, પણ મારી દીકરી રચના કાંકરાને સહેજ અડકે કે તરત એ નિર્જીવ કાંકરા પાંચીકા બની જાય છે." **–અનિલ જોશી (જાણીતા કવિ)**

→ 'રાષ્ટ્રની ગુણવત્તા એટલે પરિવારોની ગુણવત્તા.' સુખી પરિવાર વગરનો માણસ ગમે તેટલો ધનાઢય હોય તોય ગરીબ જાણવો.એમાંય પરિવારમાં જો એક દીકરી ન હોય તો એ દયનીય માલદાર કહેવાય. **– ગુણવંત શાહ (જાણીતા લેખક–ચિંતક)**

→ મારી સમજ કંઈક એવી છે કે પુત્ર એ પિતાનું રૂપ છે, પરંતુ પુત્રી એ તો પિતાનું સ્વરૂપ છે.પુત્ર એ બાપનો હાથ છે,પરંતુ દીકરી એ બાપનું હૈયું છે.અને એટલે જ તો જયારે બાપ કન્યાદાન આપતો હોય છે ત્યારે, એ દીકરીનો હાથ જમાઈના હાથમાં આપતો હોય છે, પરંતુ વાસ્તવમાં તો એ પોતાનું હૈયું જ આપતો હોય છે. **– મોરારિબાપુ (જાણીતા કથાકાર)**

→ જે પતિ–પત્નીને સંતાનમાં એક જ પુત્રી છે એ પિતા પિતૃત્વની ચરમતમ ઉંચાઈને સ્પર્શી જતા હોય છે.પુત્રી અને એક જ પુત્રી, ગયા ભવમાં જેણે પુણ્ય કર્યા હોય એને જ આ ભવમાં મળે. **– ચંદ્રકાંત બક્ષી (જાણીતા લેખક)**

<u>સંકલન</u>

મનીષ સુથાર

મુખ્ય શિક્ષક (HTAT),

સમાદરા પ્રાથમિક શાળા,

તા, જિ. ખેડા.

પિન. ૩૮૭૧૨૦

મો. ૯૦૯૯૧૭૨૧૭૭

E mail : manishsuthar123@gmail.com